

ΜΕΡΕΣ ΑΥΤΟΕΞΘΡΙΑΣ

*

Θανειζόμουνά τότε της Παναχίας
 τὸ χέρι, τότε της μάννας μου
 (ὅποιας τὸ χαινε νὰ ερεθεῖ
 πὼς κιντὰ σου σὲν ἀποθερα)

κ' ἐρχόσθουν και μούσβενε τὸ ψῶμι
 της Πρωτοχρονιάς. και βιά μάζια σου
 μέσα τὸ κλωνάρι της μυδαλιῆς·
 τὴ ρόδινη ἀνταχία τοῦ κρασιού
 ἀπ' τὰ ποτῆρια τὸ τραπέζι
 της Πασχαλιάς· τὴς ἐχίεσ της βλαχιάς
 πὼς νόμιζες πὼς, ντυμένεσ με τὸ
 κυριακάτικο σῶς, ἀνεβαίναν
 βιάν ἐμυγηδία· τὸ ἀιωρούμενο
 σχέδιο της πελάτης ὀροσειρῶς·
 τὴ κὴν κευτημένη δαυτεργα
 της θάγαλας βιάν ἀμερ
 τὴ ἀμφοδῆς· τὸ γεχαρόσου
 τοῦ Αἰχούσου πὼς χίνοσαν
 ἕνα με τὴ λειτουργία τῶν χυμῶν
 και δὲν ἤξερες ἀν τὸ σῶς,
 ἤταν ὁ ἤχος ἢ ὁ ἤχος τὸ σῶς.

και δὲν ἀπορούσα πὼς βιάν πῶς τὸ
 μέσα χυρούσανε τὸσα πράγματα,
 κὴ πατρίδα ὀροσειρῶς.
 (κὴ ἀγάπη, τὸ ἤξερες, χωραειτὰ πάντα
 ὅπως ὄλους τοὺς ἤλιους τοῦ θεοῦ ἢ καρδιά).

Κάτω Ἀπρίλις 1974

Μικηλὸς Βρεττανικη

Με συν
αναγνώσεια σας

W